

Naturvetarnas kommentarer till VINNOVAs förslag till modell för att värdera samverkan

VINNOVA har i uppdrag att ge förslag på en modell för att bedöma svenska universitets och högskolors samverkan med det omgivande samhället. Naturvetarna är ett fackförbund inom Sacofederationen. Av våra cirka 31 000 medlemmar är det cirka 4500 som arbetar och cirka 1900 som studerar inom akademien. Hur samverkan mäts och värderas är således en fråga som är mycket viktig för oss.

Naturvetarna är positiva till VINNOVAs förslag. Inte minst är vi glada över att målet varit att skapa en modell där samverkan ”definieras som en interaktiv process som skapar ömsesidig nytta, både för lärosäten och samverkanspartners” och där samverkan är integrerad snarare än ses som en enskild verksamhet i lärosätenas processer. Vi menar att detta är ett helt nödvändigt förhållningssätt för att högkvalitativ och långsiktigt fungerande samverkan ska kunna komma till stånd. Av denna anledning bedömer vi de principer som ligger till grund för modellen som högst rimliga.

Synpunkter på de konkreta förslagen

- Naturvetarna är positiva till att modellförslaget omfattar utbildningarna. Det finns en tydlig tendens till att diskussionerna om samverkan begränsas till att handla om hur man kan stärka samverkan inom forskning. Det är beklagligt. Studenterna har en viktig roll att spela för samverkan, både som individuella samverkare och som mottagare för samverkans effekter. Arbetslivet, å sin sida, tjänar på att ta emot studenter redan under deras studietid genom att de då får tillgång till såväl färska kunskaper som nätverk bland potentiella framtida medarbetare.
- Det är bra att samverkansvärderingen föreslås ske utifrån en samlad bedömning. Att låta en enskild indikator få alltför stor inverkan på resursfördelningen är riskabelt.
- Förslaget om att låta expertpanelerna som ska ansvara för de samlade bedömningarna bestå av fyra personer från UoH respektive fem personer som arbetar inom andra verksamheter framstår som rimlig. Dock ställer vi oss frågande till kravet på att expertpanelen måste vara internationellt sammansatt. Representation från olika länder är givetvis eftersträvänsvärt men vi har svårt att se att det måste vara ett krav. Det viktigaste torde vara att personerna i panelen representerar ett brett spann av verksamheter samt att de har en mycket god förståelse för hur den svenska högskolan fungerar.

- Vi vill understryka vikten av att bedömningskriterierna fångar upp i vilken grad lärosätena använder sig av incitament för att uppmuntra och stärka samverkan. Ett sätt kan vara att uppmuntra och eventuellt belöna de lärare som är duktiga på arbetslivsanknytning och som ser till att hålla sig á jour med de utmaningar som studenterna möter när de lämnar lärosätet. Ett annat är att stimulera lärosätena att väga in samverkan vid rekrytering och meritering av forskare. Steget mellan näringsliv och akademi är idag ganska stort, inte minst på grund av att åstadkommanden andra än vetenskapliga publiceringar tenderar att väga mycket lätt. Vi tror därför att det är viktigt att få till stånd förändringar i meriteringssystemet så att fler erfarenheter än vetenskapliga publikationer blir meriterande.

Med vänliga hälsningar,

Helena Nicklasson

Förbundsdirektör

Sofie Andersson

Utredare, utbildnings-och
forskningspolitik